

FULL DE RUTA 2018-2019

Introducció	2
Els valors de la causa independentista	4
Antecedents	6
Objectius estratègics	8
Línies d'actuació estratègica.....	12
El camí social	12
La mobilització ciutadana	12
L'apoderament i el lideratge de la ciutadania.....	13
La majoria social.....	14
L'enfortiment de l'Assemblea Nacional Catalana.....	15
El camí nacional.....	17
La retirada de l'article 155 i tots els seus efectes	17
La implementació de la República catalana	20
Consideracions i línies mestres per garantir que la repressió no condicioni el Govern ni el Parlament	20
El camí internacional	21

Introducció

Han estat més de set anys. Hem arribat fins aquí per la important acció ciutadana durant tots aquests anys, i en especial en la defensa del Referèndum del dia 1 d'octubre i de les mobilitzacions produïdes posteriorment, fins a la declaració de la República catalana després de guanyar el referèndum d'autodeterminació l'1-O, celebrat en les pitjors condicions: l'Estat espanyol va preferir posar la seva imatge en evidència, i posar en perill drets civils bàsics i vides humanes, abans que permetre l'exercici de sobirania del poble català.

Han optat per fer presos polítics i ens han dut part del Govern legítim de Catalunya a la presó o n'han forçat l'exili. Ens hem vist obligats a passar per unes eleccions il·legítimes, els resultats de les quals ens permeten defensar la República catalana, recuperar les institucions i impedir que es pugui formar un govern alternatiu no alineat amb la majoria del poble català.

Amb tot això hem pogut constatar:

- la nostra lluita és justa i digna i, com es va demostrar l'1 d'octubre, també és una lluita per la supervivència com a poble.
- que tenim una ciutadania compromesa, mobilitzada i capaç d'autoorganitzar-se.
- fins a quin punt de violència física, psicològica, institucional i mediàtica està disposat a arribar l'Estat espanyol i que aquesta no ha estat una línia vermella per a la Unió Europea, quan sempre havíem pensat que sí que ho era. La Unió Europea s'ha limitat a rebutjar-la, segueix considerant el conflicte com un afer intern i de moment ha evitat posicionar-se públicament contra l'Estat espanyol, malgrat que ha practicat diverses vulneracions molt greus dels nostres drets fonamentals com a ciutadans europeus i de diversos articles del tractat de la Unió Europea.
- bona part del poble català està fermament determinat a defensar la democràcia i la república de forma no violenta.

- els partits i les institucions nacionals mantenen les limitacions i debilitats que el marc autonòmic al qual pertanyen els imposa. No obstant això, hauran de ser l'instrument en l'acció política al Parlament, mentre s'escaigui, al Congrés i al Senat, i al Parlament europeu per prendre les iniciatives legislatives i resolutives que serveixin per construir la República, davant de l'embat de l'Estat espanyol, per tal de fer efectiu el mandat del referèndum de l'1 d'octubre.
- tot i que el marc geogràfic, polític, econòmic, cultural i històric de Catalunya és Europa, avui la UE ja no és l'únic marc de referència. Constatem que fins ara la UE s'ha expressat en el tema de Catalunya en qualitat de l'Europa dels estats, cal que ara s'expressi l'Europa dels pobles i les persones, i recuperar com a eix principal la defensa dels drets humans, concretats en l'aplicació dels valors republicans i que hauran de ser la base de la Constitució catalana. L'opinió pública d'aquests països és que cada vegada són més empàtics amb la situació catalana i és la que pot ajudar a inclinar la balança a favor de Catalunya i pressionar els seus representants polítics.
- la principal eina de repressió de l'Estat espanyol és la persecució judicial i la conseqüent manca de separació de poders, és a dir, la connivència dels poders fàctics i econòmics.
- caldria eixamplar la majoria social a favor de l'estat propi i per fer-ho seria convenient que les reivindicacions deixessin de pivotar al voltant dels sentiments i els aspectes identitaris (sense negar que també hi són presents) per fer-ho al voltant d'aspectes més objectius relacionats amb el baix nivell de les inversions econòmiques de l'Estat a Catalunya i les elevades transferències fiscals i mostrar que tot això té una repercussió directa sobre el benestar material de totes les persones; paral·lelament caldria mostrar el baix nivell del sistema democràtic a l'Estat espanyol que dificulta un canvi de *l'statu quo*.
- malgrat les reaccions poc democràtiques i a cops cíniques de molts dirigents de la UE, els catalans mantenen un ferm i profund sentiment europeïsta que l'Assemblea comparteix i que vol que sigui assumit i respectat per totes les

institucions de la Unió. Cal que, per mitjà de l'expressió democràtica, aquestes institucions siguin retornades a les mans dels ciutadans.

Per tot això, la punta de llança del procés no han de ser només les estructures polítiques i administratives, sinó també la societat civil organitzada.

Els valors de la causa independentista

Els drets nacionals de Catalunya són la reivindicació històrica d'una comunitat humana assentada en el seu territori històric, amb una identitat, una cultura i una llengua mil·lenàries pròpies que al llarg dels segles ha acollit i fet seves llengües i cultures diverses, i han configurat una identitat clara i diferenciada que va ser partida pel tractat dels Pirineus (1659) i que va ser annexionada al Regne d'Espanya per dret de conquesta (1714), i que ha mantingut durant segles la seva voluntat de ser respectada i considerada com a subjecte polític per decidir, gestionar i garantir el seu esdevenir i desenvolupar-se socialment conforme a les seves ambicions col·lectives.

El moment històric que vivim ens demana poder construir amb llibertat el nostre futur per garantir una millor qualitat de vida de la ciutadania. Amb aquesta finalitat, cal que Catalunya disposi dels instruments que li permetin fer front als reptes socials, econòmics, culturals, científics, ecològics i de gestió democràtica per aportar al conjunt de la comunitat europea i al món l'experiència de la nostra convicció democràtica i la singularitat del nostre procés.

Aconseguir la República catalana és una esperança de llibertat, dignitat i progrés per a tothom que garantirà drets, deures i llibertats, per diversos que siguin els seus orígens, llengües, trets culturals i sentiments de pertinença, a partir de la unitat civil del poble català com una societat cohesionada.

La República Catalana es fa necessària per recollir el sentiment de la ciutadania, els nous valors emergents i les noves formes de gestió pública del bé comú:

- **Una nova organització institucional i representativa exemplar, més propera i al servei de la gent**, plenament democràtica, i que cedeixi espai a les sobiranes en els diferents àmbits de gestió, que acosti la presa de

decisiones als ciutadans basant-se en l'apoderament de la gent en la gestió pública.

- **El coneixement precís de les noves i complexes problemàtiques socials.** Els canvis en el model de vida de les persones exigeixen noves formes de relació amb el poder polític que comportin més proximitat.
- **L'eficiència en la gestió dels recursos propis.** El coneixement millor de les fortaleses i les debilitats del país, tant els econòmics i els humans com els naturals, permetrà models d'administració moderns, donarà el protagonisme a les persones i sortida efectiva a l'apoderament de la gent.
- **Un increment de la identificació dels ciutadans amb la seva comunitat nacional** afavorirà el compromís de les persones al respecte a la diferència i a la inclusió social generacional, per construir una comunitat pel bé comú que estigui regida per valors ètics i de sostenibilitat i on els joves siguin agent imprescindible de la transformació social.
- **L'obtenció de la plena sobirania en tots els àmbits per relacionar-se des de la igualtat i amb interdependència amb tots els estats del món.** Estar supeditats o sotmesos a altres sobiranes foranes que menystenen la realitat de la societat catalana ens fa esclaus de poders que no controlem i, per tant, condicionats i frenats per aquests poders que no ens permeten gestionar eficaçment el bé comú.
- L'emmarcament de la causa republicana en lluites que no tenen fronteres. L'anhel de democràcia i llibertat del poble català és un símptoma de la modernitat, ja que se superposa a les societats que han quedat eclipsades pels interessos econòmics. Per tant, la recuperació de la sobirania dels pobles és una lluita compartida arreu.
- La participació en reptes i problemàtiques globals. L'emancipació del poble català està intrínsecament unida a la voluntat de fer del món un lloc millor on poder viure; es tracta de tenir veu i capacitat de decisió en qüestions actuals d'abast global, com el canvi climàtic, la crisi dels refugiats o el terrorisme.

Antecedents

El Full de Ruta del 2017 iniciava els antecedents a partir de les eleccions plebiscitàries celebrades el 27 de setembre de 2015. Plantejava com s'havia arribat a la consideració que calia posar al centre del debat polític un referèndum d'autodeterminació vinculant i es visualitzava un inici incipient de l'activitat judicial de l'Estat espanyol contra el procés.

Des del 20 de setembre, amb els escorcolls il·legals d'algunes Conselleries, les detencions també il·legals de càrrecs del Govern i les provocacions de les forces d'ocupació davant de la seu de la CUP, s'han intensificat tant l'acció judicial com la policial, i encara més a partir de l'1 d'octubre. Des de l'aparell judicial i policial de l'Estat han començat a esbossar la justificació a tota aquesta acció considerant la mobilització de la ciutadania com a acció violenta, quan totes aquestes mobilitzacions sempre han estat un exemple de pacifisme i civisme, i alhora un motiu d'admiració. S'inventen fets violents que no s'han produït o simplement els provoquen les forces policials o els moviments d'ultradreta quan comproven que tenen via lliure per exercir violència i pur terrorisme d'estat. El discurs de l'odi i les formes feixistes d'actuar s'han anat fent cada vegada més evidents.

L'empresonament preventiu de'n Jordi Sánchez i de'n Jordi Cuixart significa un pas més en aquesta escalada repressiva. En una segona etapa, el 28 d'octubre l'Estat espanyol aplica de forma tendenciosa i opressiva l'article 155 de la Constitució, promovent l'ocupació de totes les institucions polítiques catalanes, que, amb la destitució i persecució del govern català, passen a dependre directament de l'Administració espanyola, sota el virregnat de la vicepresidència del Govern espanyol. Posteriorment, en una tercera etapa, el 2 de novembre de 2017 té lloc l'empresonament d'una part del Govern, fet que provoca que a l'altra no li quedés altre remei que romandre a l'exili a Bèlgica (tot plegat és el resultat d'una acusació falsa de sedició i rebel·lió, quan, en realitat, la Llei del referèndum i la de transitorietat jurídica especifiquen, clarifiquen i posen en coneixement de tot el món que s'està legislant «el dret inalienable i imprescriptible del poble de Catalunya a la seva autodeterminació»). L'Estat espanyol ha vulnerat impunement els drets humans i els drets dels pobles i, per tant, ha perdut tota legitimitat a Catalunya. També la pot perdre davant la

comunitat internacional pel fet que les divuit negatives de l'Estat espanyol a autoritzar un referèndum d'autodeterminació contravenen l'article 96 de la Constitució espanyola, amb el qual l'Estat espanyol es va obligar a respectar el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, que signà el 1977 i que dóna cobertura legal al dret d'autodeterminació dels pobles. La seva intenció ha estat doble: en primer lloc, desviar l'atenció dels greus problemes de corrupció i econòmics que té; i en segon, eliminar l'independentisme i fins i tot l'autogovern de Catalunya. Per això tots els seus esforços van destinats a desprestigiar les nostres institucions i humiliar els nostres representants.

Després de tots els esdeveniments que han tingut lloc, l'Estat espanyol encara tenia la intenció de fer-se seu el Parlament i el Govern a través de l'aplicació de l'article 155 i les eleccions il·legítimes del 21 de desembre, fent una campanya bruta amb tota mena de suports propagandístics i financers il·limitats als partits constitucionalistes i entrebanca a les forces independentistes. Tot i així, les eleccions van esdevenir un nou plebiscit que va ratificar la voluntat resultant de les eleccions del 27 de setembre de 2015, així com la República proclamada políticament el 27 d'octubre del 2017, en conseqüència i coherència amb els resultats del Referèndum d'autodeterminació del 1 d'octubre del mateix any. Amb gairebé un 80% de participació, amb majoria simple de vots i majoria absoluta d'escons per a les forces independentistes, l'independentisme és avui més fort que mai. Ho és tant des de la pròpia presa de consciència d'una majoria social, com des de la fortalesa organitzativa de la societat civil i conseqüentment, des de la seva representativitat política i institucional. Ha quedat palès que a Espanya ja no hi ha separació de poders entre l'executiu i el judicial. Les interlocutòries i les resolucions judicials no es basen en criteris jurídics sinó polítics. Com a territori ocupat no tenim garanties jurídiques i patim total indefensió jurídica. Estem intervinguts per la interpretació laxa que el govern espanyol ha fet del 155. L'estat espanyol no acceptarà mai negociacions bilaterals i mai reconeixerà personalitat jurídica a Catalunya.

En aquest comportament autoritari i que nega les llibertats bàsiques, l'Estat espanyol ha tingut el suport dels governants i la burocràcia de la UE bé sigui pels seus propis interessos particulars, per una estreta visió de la "solidaritat" entre estats, o per una

escassa comprensió del veritable caràcter del nostre moviment. A la vegada, molts dels mitjans d'opinió internacionals, més enllà de les crítiques a la forma de gestionar el conflicte per part de l'estat espanyol, han mantingut visions equivocades del moviment independentista, assimilant-nos injustament a altres forces polítiques amb les que no compartim ni objectius, ni discurs ni visió, o invocant potencials perills de disgregació.

D'altra banda tampoc és qüestionable que una part gens menyspreable de la població catalana, sensible a la potència mediàtica, al missatge identitari i demagògic de l'espanyolisme o al discurs de la por, s'ha identificat amb forces obertament oposades a l'independentisme i, fins i tot, al sobiranisme. És particularment dolorós que una gran part d'aquests sectors coincideixin amb sectors de població especialment desfavorida que, objectivament, haurien de ser els més interessats en una nova república.

Cal enfortir la innegable fortalesa de l'independentisme després de les eleccions del 21 de desembre per fer efectiva la República proclamada, molt especialment en el context d'un estat, com l'espanyol, que, respecte a la qüestió catalana, es comporta com un estat autoritari disposat a sacrificar les llibertats individuals i socials així com els principis democràtics per tal de preservar la seva unitat i el poder de les elits que li donen suport. Tot i el bon resultat de l'independentisme en aquestes eleccions il·legítimes, com en les anteriors, obtingut en condicions d'inferioritat respecte les forces unionistes, l'Estat espanyol no té en compte la possibilitat d'una sortida negociada al conflicte, menys en forma d'un referèndum pactat.

L'estratègia de negociació de qualsevol diàleg, la confrontació total que ha dut a terme l'espanyolisme institucional i mediàtic i la difusió d'informacions falses ha comportat l'aparició de situacions de tensió, un dels objectius bàsics que persegueixen les pròpies forces que s'oposen a una solució democràtica al conflicte.

Objectius estratègics

Els nous objectius estratègics que ens marquem a partir d'ara són els següents:

Relatiu a l'Assemblea

1. Continuar sent l'entitat de referència de la societat civil per assolir la plena independència de Catalunya amb la posada en marxa de la República.
2. Potenciar l'emissió d'informació ANC fiable d'ampli abast. L'ANC podria guanyar molta visibilitat i contribuir positivament a l'ampliació de la base social favorable a la independència si emetés de manera sistemàtica informació clara i fiable sobre els greuges que patim i com la República pot millorar la qualitat de vida a Catalunya.
3. Fer de nou una campanya de captació de socis, dirigida a tots els simpatitzants i col·laboradors i a la resta de la població afí. És el poble qui ha d'aixecar la república i, per fer-ho, tothom és necessari. Cal dir que una bona manera d'instrumentar la col·laboració personal i econòmica és fer-se soci de l'ANC.
4. Reforçar i preservar **la independència de l'ANC respecte dels partits polítics** com a garantia d'una transversalitat clau en el compromís i la mobilització de la societat, tenint en compte que transversalitat no vol dir neutralitat. L'ANC treballarà a favor dels objectius de la República catalana i dels grans valors transversals de democràcia real, justícia, solidaritat i defensa dels drets individuals i col·lectius dels seus ciutadans.
5. Definir les tàctiques i la planificació d'accions per **respondre a la repressió de l'Estat espanyol** (hem après que la seva repressió no té límits i és a tots els nivells).
6. Definir l'estratègia per **construir la República declarada a partir de l'apoderament de les persones** de forma proactiva.
7. **Preservar el caràcter no-violent** del moviment per la independència i per la materialització de la República catalana. Denunciar mediàticament i judicial qualsevol provocació que intenti generar violència i col·laborar amb altres entitats especialitzades en la formació popular d'accions no violentes.

8. Potenciar la cultura de resistència pacífica i de desobediència civil. L'ANC empenirà accions de desobediència civil massiva quan es consideri que així cal, en forma de grans accions, iniciatives puntuals, i campanyes de llarg abast i format sostenible en el temps, si cal.
9. Diversificar el discurs i la imatge de l'ANC per tal d'incloure-hi la diversitat generacional, cultural i de gènere que compon el moviment independentista i la societat catalana en general.

Relatius al moviment per la independència de Catalunya

10. Augmentar la base social per la República per ampliar i enfortir la majoria existent. Per fer-ho caldrà treballar conjuntament amb diferents sectors, plataformes, moviments i amb el conjunt del teixit social que incideix en els aspectes socials i polítics regeneradors de la nostra societat.
11. Manténir i potenciar la **unitat d'acció** de les formacions polítiques i de les entitats i organitzacions independentistes, del conjunt de la base social de l'independentisme, és l'actiu més valuós, com a garantia de la consolidació de la República. La unitat d'acció que demanem als partits ha de ser reflex de la nostra pròpia i hem d'avançar seriosament a ampliar les nostres relacions amb totes les entitats i organitzacions amb qui compartim objectius.
12. Contribuir a **una coordinació del moviment per la República** d'una forma que resulti eficaç per fer front als reptes que presentarà la seva implementació.
13. **Mantenir i intensificar la mobilització** de la societat catalana de manera no violenta per aconseguir l'alliberament dels presos polítics, el retorn dels exiliats, i defensar la República catalana i el seu reconeixement efectiu i legítim, tant a l'interior com a l'exterior, i revertir totes les conseqüències de l'aplicació del 155 i dels processos penals; cal ser conscients, però, que els presos polítics són ostatges de l'Estat espanyol i que com a tals hem de tenir clar que la millor garantia que puguin sortir de la presó és fer efectiva la República. Caldrà definir noves estratègies de confrontació cívica amb l'Estat, sempre de manera no violenta.

Relatiu a la implementació de la República catalana

14. Instar el Govern de la Generalitat i el Parlament a construir la República declarada com un marc real de garantia de drets civils i socials, enfront de la involució democràtica i repressiva que està duent a terme l'Estat espanyol. Un **poder efectiu i no dependent** de l'Estat espanyol que posi èmfasi en els àmbits següents:
- Finançament i control de la hisenda catalana
 - Poder judicial i fiscalia imparcials i al servei de la societat catalana
 - Força pública suficient a les ordres de les institucions catalanes per garantir la seguretat de la ciutadania en les circumstàncies ordinàries i també en les situacions de conflicte
15. Instar al Govern de la Generalitat a adoptar una Llei electoral pròpia que atorgui facilitats electròniques per al vot dels catalans residents a l'exterior i a desenvolupar els aspectes de la Llei de la comunitat catalana a l'exterior que reconeguin la plena igualtat política i social entre els catalans residents a l'exterior i els residents a Catalunya.
16. Potenciar i treballar el debat sobre el futur que volem per al nostre país, amb la participació d'entitats i organitzacions socials per tal que s'acompleixin totes les premisses per a la consolidació de la República catalana, el procés constituent, la **convocatòria d'eleccions constituents, la confecció participativa de la Constitució catalana i el referèndum per ratificar-la.**
17. Aprofundir la **col·laboració amb el món local** per refermar i ampliar el compromís dels ajuntaments, consells comarcals i diputacions en la construcció de la República des dels seus àmbits d'actuació.
18. Reforçar i garantir la **coordinació amb els moviments sobiranistes** del conjunt dels Països Catalans, en el si de la Confederació d'Entitats

Sobiranistes dels Països Catalans, així com amb els moviments sobiranistes i d'aprofundiment democràtic d'altres nacions d'Europa.

19. Aconseguir el màxim **suport internacional** davant la manca de democràcia, la persecució per motius ideològics, la repressió i l'actuació arbitrària de la Justícia per tal que es reconegui el **dret a l'autodeterminació** exercit pel poble català l'1 d'octubre i la República catalana declarada el 27 d'octubre, i la voluntat majoritària del poble català a les eleccions imposades del 21 de desembre, en front del estat d'excepció creat per el Estat espanyol a Catalunya, que ha negat aquests drets de forma violenta i profundament antidemocràtica.

20. Treballar per posar en evidència el caràcter antidemocràtic dels postulats dels partits contraris a la República.

Línies d'actuació estratègica

Per fer realitat l'assoliment dels objectius estratègics, l'ANC planteja treballar les següents línies d'actuació:

El camí social

Les formes d'organització i de funcionament de la societat civil han d'adaptar-se a la nova situació sorgida de les eleccions del 21D i de les lliçons que se'n poden extreure. Cal implementar les estratègies que col·loquin la societat civil organitzada, ferma, decidida i conseqüent, com a creadora d'estructures d'estat socials. Serà imprescindible una coordinació eficaç, continuada i fluida amb els grups i moviments ciutadans, entitats i partits que defensin la República.

La mobilització ciutadana

Tots els fulls de ruta anteriors tenien en compte la mobilització ciutadana com una de les línies d'actuació estratègica bàsica de l'ANC. En el darrer es parlava concretament de "mobilització ciutadana pacífica i democràtica, multitudinària, transversal, proporcionada però contundent". Aquesta mobilització continua sent l'ànima de totes les actuacions que ha de dur a terme l'Assemblea. Continua també vigent el

compromís, com ha estat fins ara, de preparar, organitzar, convocar i coordinar mobilitzacions i accions diverses i diversificades de caire pacífic, no violent, respectuós i democràtic, i alhora efectives, i col·laborar amb altres entitats i organitzacions, que serveixin per defensar amb fermesa qualsevol dels objectius aconseguits, o bé, per reclamar-ne de nous, en pro de la República catalana i dels drets socials de la ciutadania, introduir criteris d'eficàcia política en aquestes accions per valorar de forma objectiva els objectius a assolir i la mesura en què aquestes accions contribueixen a assolir-los. Aquesta col·laboració hi serà també en qüestions concretes com la lluita per les pensions, l'habitatge... juntament amb les entitats que ja tenen una experiència, siguin o no sobiranistes. En les actuals circumstàncies, hi hauria d'haver un canvi d'estratègia més determinant en les mobilitzacions i accions de pressió contra l'Estat espanyol. Algunes d'aquestes accions haurien d'estar encaminades a incidir en l'economia i pressionar el govern espanyol. Tanmateix, i tenint en compte el context polític actual derivat del referèndum de l'1 d'octubre i de la proclamació de la república del dia 27 d'octubre, caldrà promoure actes per tal de garantir els drets de la ciutadania i plantejar accions d'apoderament de la sobirania popular.

L'apoderament i el lideratge de la ciutadania

Ha arribat el moment que la ciutadania agafi el pes de la construcció d'un nou estat. Hem tingut mostres que ben organitzada és capaç de decidir el seu funcionament. Cal que com a societat ens plantegem d'una vegada per totes com ho fem perquè les nostres institucions no siguin les que ens condueixin sinó que siguem nosaltres, el poble, els que ens plantegem com podem aconseguir que la nostra societat sigui més lliure, justa i solidària. Caldria coordinar accions amb les estructures municipals, que, en molts casos, ja tenen pensats canals de comunicació i acció ciutadana en tots els camps, participant activament en les àrees socials. I també col·laborar activament amb les entitats ciutadanes que ja hi treballen en els temes urgents: refugiats, pensions, hipoteques, sanitat...

Des de l'inici, s'ha anat demostrant en diverses ocasions que els partits polítics, per la seva pròpia naturalesa i pel context autonòmic que en marca el seu funcionament,

acaben traslladant les seves febleses i dinàmiques a les institucions. Això provoca inconsistències i tensions en l'acció conjunta de la causa independentista. Per això, l'ANC ha de mantenir la seva sobirania com a entitat i no doblegar-se a la voluntat dels partits polítics, i tirar endavant totes les accions que consideri necessàries encara que no aconseguixin el ple suport polític.

Cal potenciar el reforçament i la unitat de les forces polítiques sobiranistes, amb major arrelament social i territorial, i amb supeditació a l'interès general del país per sobre dels seus afanys partidistes. Hem avançat molt en apoderament ciutadà, però caldria encara fer un pas endavant i canviar la relació entre els diferents actors polítics, posant en primer lloc l'acció política liderada per la ciutadania.

L'ANC treballarà per reforçar aquesta acció política unitària (oberta a tota la ciutadania) que permeti acordar els passos a seguir en aquesta nova etapa mitjançant processos participatius o de consulta. A més, d'aquesta manera serà molt més factible poder engegar i promoure un veritable procés constituent participatiu, on tota la ciutadania hi tingui cabuda, de manera individual i col·lectiva, i puguem definir la Catalunya que volem.

L'aparició de diversos grups organitzats a partir de l'1 d'octubre suposa una oportunitat i un repte, com és treballar i coordinar-nos amb aquests nous espais de participació ciutadana posant-los en valor i amb els quals hem de compartir debats al territori i en els diferents sectors que puguin sorgir sobre el model de país que volem. Això ha de ser el tret de sortida del procés constituent en la fase participativa ciutadana que ha d'indicar als partits polítics quin és el model de país que volem construir entre tots i totes i quina ha de ser l'acció de govern i de debat parlamentari necessari per implementar-lo. Hem de treballar per aconseguir el compromís dels partits polítics de respectar la voluntat de la ciutadania així expressada.

La majoria social

Tot i disposar d'un suport majoritari, tal com van mostrar les urnes el darrer 21 de desembre de 2017, hem de seguir ampliant la nostra majoria social. Cal implicar tota la societat, més enllà de l'actual base de l'independentisme, a la construcció d'aquesta República que ha estat declarada.

Però aquest triomf de l'independentisme a les eleccions del 21D també ens enfronta a una altra realitat. Per construir una altra realitat política cal que la societat catalana amb un sentiment de lligam a la societat espanyola se senti cridada a participar en aquest nou projecte.

Si es planteja un gran debat ciutadà, transversal i obert a tothom, amb propostes de modernització de país, els sectors no independentistes podrien voler ser-ne part, i s'explicitaria que la República es dibuixa inclusiva.

S'ha de donar a tothom l'oportunitat de ser partícip de la construcció d'aquesta nova realitat, i de ser més conscient de la seva funció i les seves responsabilitats.

Cal seguir l'activació del procés constituent, que va quedar seriosament frenat per tota la preparació i execució del referèndum i tots els fets que han ocorregut amb posterioritat. Aprofitar i reprendre la feina feta en iniciatives anteriors com El País que Volem, Reinicia o Constituïm.

L'ANC seguirà defensant el consens d'«un sol poble», model integrador que s'ha mantingut des de la lluita democràtica contra la dictadura franquista, ja que s'ha fet evident que determinats partits polítics espanyols el combaten en busca de fractura. Impulsarà de manera conjunta amb les plataformes unitàries a favor del dret a decidir estratègies per defensar les estructures bàsiques d'aquest consens.

Per tot això cal continuar comptant amb la força del món local. S'ha de renovar el compromís dels ajuntaments, consells comarcals i diputacions, en la construcció de la República des dels seus àmbits d'actuació.

Les entitats planificaran les accions a fer en els seus territoris des dels Consells de Poble, de Barri o de Districte... potenciant els debats per a la modernització del país i la construcció de sobiranes.

L'enfortiment de l'Assemblea Nacional Catalana

En aquests moments en què plantegem una revisió i reestructuració del procés de construcció de la República catalana, cal que l'ANC posi negre sobre blanc les pròpies mancances i elements de millora. Cal que la ciutadania pugui emmirallar-se en una

entitat forta i dinàmica i que pugui donar sortida, en cada moment, al progrés del procés d'emancipació nacional.

El propi caràcter no violent i pacífic del moviment independentista ens ha de fer excloure qualsevol actitud, conscient o inconscient, d'exclusió, d'agressivitat verbal o de desqualificació cap a demòcrates que no comparteixin els nostres ideals. La força dels arguments és sempre superior a qualsevol desqualificació. L'ANC ha de pronunciar-se clarament en cas de manifestació d'algun d'aquests supòsits.

L'estructura actual de l'ANC fa que sigui una entitat complexa a l'hora de prendre decisions i a vegades lenta i poc dinàmica, fets que en ocasions motiven que l'Assemblea reaccioni tard.

Cal que el nou Secretariat Nacional incorpori les millores necessàries per convertir l'ANC una entitat més eficient i àgil que pugui funcionar de manera òptima. Aquest procés ha de comptar necessàriament amb les aportacions del conjunt de les assemblees territorials, sectorials i exteriors, on les consultes telemàtiques siguin un instrument habitual en el nostre funcionament, per tal d'afavorir el nostre esperit assembleari, i on es treballi de forma sostinguda i coordinada per transmetre a la societat catalana missatges que afavoreixin l'enfortiment i l'ampliació de les bases de la República. En aquesta línia, cal incidir també a reforçar la presència de l'ANC als mitjans de comunicació per fer arribar de manera nítida i eficaç el missatge de l'entitat.

Cal avançar també, en la coordinació i l'agilitat comunicativa entre les assemblees territorials, sectorials i exteriors i el Secretariat Nacional.

Les xarxes socials són una eina poderosa de comunicació que l'ANC ha d'aprofitar més encara per posar-les al servei de la seva massa social i de tota la ciutadania.

L'escalada judicial

L'ofensiva judicial per l'Estat espanyol contra el procés independentista s'ha de respondre amb una escalada judicial provinent de la societat civil, més enllà de fer protestes al carrer. És per això que l'ANC ha d'iniciar contactes amb altres entitats i actors per tal de dur a terme denúncies a tribunals espanyols i internacionals per a cadascuna de les ingerències o atacs rebuts per l'Estat i, totes les difamacions, falsedats, injúries i calúmnies, acompanyar-les de campanyes mediàtiques que les

difonguin. Cal denunciar internacionalment la justícia espanyola, que atada pel PP, crea “casos” i “causes generals” per multar i tancar a la presó indiscriminadament els independentistes, en un atac que ho és a tots els demòcrates. També cal perseguir judicialment les accions o comportaments supremacistes i feixistes que atempten contra els drets humans de les persones o dels pobles.

Cal alimentar aquesta estratègia fer front a aquesta via en què l'Estat centra la major part de les seves accions i posar en evidència que la justícia espanyola, en tant que part de l'Estat espanyol, està situada a una banda del conflicte.

Paral·lelament, cal seguir construint formes de ciutadania i d'adhesió a la República tant real com virtual. Cal pensar en l'impacte i les possibilitats que ens obre el WWW envers el foment de l'*e-ciutadania* de cara a començar a aplicar el marc legal propi.

El camí nacional

La retirada de l'article 155 i tots els seus efectes

Un cop vist el resultat de les eleccions del 21 de desembre de 2017 queda palès que una majoria de la societat catalana vol seguir el camí per assolir la sobirania. La majoria independentista ha demostrat estar ben consolidada. La suma de les forces partidàries que Catalunya decideixi el seu futur mitjançant un referèndum vinculant i pactat ha obtingut una victòria incontestable.

Davant d'aquest escenari i un cop guanyades aquestes eleccions il·legítimes amb una renovada majoria independentista, **l'ANC exigeix la restitució del Govern legítim i les seves estructures, recuperar el control de les finances, la retirada de l'article 155 i de tots els seus efectes, i l'alliberament de tots els presos polítics, el lliure retorn de les persones exiliades, i el tancament de totes les causes judicials obertes arran del procés i la restitució de tots els càrrecs cessats o degradats.** Per tant, **fins que això no es produeixi, farem mobilitzacions o accions mediàtiques que no només siguin de protesta, sinó efectives.**

És possible que l'Estat espanyol estigui temptat a excedir-se novament i vulnerar tant les seves pròpies lleis com l'Estatut, a aplicar un altre cop de forma fraudulenta l'article 155 de la Constitució espanyola (intervenint els comptes catalans, dissolent el govern

i el parlament i tornant a convocar eleccions il·legítimes) i ens porti a haver de reiterar la nostra majoria sobiranista i republicana. Haurem de plantar-hi cara en tot moment. La ciutadania s'ha de mobilitzar pacíficament però de forma decidida i contundent perquè el 155 no es pugui tornar a aplicar ni políticament, ni socialment, ni operativament.

L'ANC treballarà en les línies següents:

- Defensar a ultrança els valors democràtics i denunciar, nacionalment i internacional, amb tots els mitjans legítims a l'abast (tribunals, mitjans de comunicació, xarxes socials...) les vulneracions en el funcionament democràtic de la societat.
- Dotar-se d'un discurs i d'una estratègia comunicativa més eficaç per arribar als sectors de població que han resultat més allunyats dels nostres missatges, establint-ne d'específics i d'actuacions predeterminades totalment adaptades a aquests sectors de població i denunciar el silenci i la manipulació dels mitjans de comunicació contraris a la República catalana.
- Portar a terme un treball regular per desemmascarar les mentides sistemàtiques dels partits contraris a la República catalana i del Govern espanyol i les afirmacions notòriament contradictòries amb els fets reals. Cal crear els canals adequats per fer-ne difusió.
- Fer costat a totes les forces polítiques favorables a la República catalana i utilitzar de forma contundent i sistemàtica la via judicial per fer prevaldre els drets i els interessos de la República.
- Donar suport als agents i xarxes d'economia social del país, que prioritzen els valors ecològics, ètics, cooperativistes...

Per això caldrà la **mobilització pacífica en col·laboració amb equips o entitats de treball jurídic**, però sense supeditar l'acció estrictament a les estratègies judicials, per lluitar per:

- recuperar les institucions catalanes i retornar-les a la situació prèvia a l'aplicació de l'article 155, explicar a la població, de manera planera i entenedora, els efectes negatius que ha comportat, mostrar que es tracta de

represàlies que no han fet distincions entre independentistes i no independentistes.

- l'alliberament de presos és i ha de ser un dels objectius principals de l'ANC, però sense caure mai en xantatges de l'estat. Aquests alliberaments es buscaran mitjançant la retirada dels càrrecs, l'anul·lació de les acusacions, i el reconeixement de la il·legalitat dels empresonaments a nivell internacional i referint els casos a estaments jurídics internacionals superiors. Aquest objectiu també hauria d'anar acompanyat d'una forta campanya mediàtica en què les AE hi jugarien un paper molt important.
- exigir una justícia veritablement justa, despolititzada i imparcial.
- internacionalitzar la violació de drets civils que suposa que el vot d'uns ciutadans i ciutadanes europeus no es pugui materialitzar en un govern legítim per impediments polítics absolutament il·legals que atempten contra la normalitat judicial i els drets fonamentals més bàsics.
- combatre en tots els àmbits, tant el judicial com al carrer, l'acció il·legal de l'Estat espanyol i que no destrueixi les bases d'autogovern de Catalunya.
- consolidar les bases socials de la República amb una acció de govern que faci visibles les millores que comporta per als sectors socials més desfavorits.
- fer costat als moviments i iniciatives de desobediència civil no-violenta que sorgeixin de la societat civil contra l'aplicació del 155 i a favor del nou marc legislatiu de transitorietat envers la República.
- combatre judicialment i mediàtica les difamacions i campanyes d'odi que de forma impune i sense cap intervenció dels poders (suposadament públics) s'estenen entre mitjans i xarxes socials contra l'independentisme amb l'objectiu de propiciar noves actuacions repressives.
- denunciar les activitats violentes d'una part de l'unionisme, molt sovint en forma d'extrema dreta, aprofitant tots els mitjans legals i jurídics a l'abast i prestant suport a les persones i entitats agredides o violentades

La implementació de la República catalana

El resultat de les eleccions del 21 de desembre de 2017 ratifiquen el camí iniciat pel Parlament i el Govern de la Generalitat des del 27 de setembre de 2015. Per això, instem el Govern de la Generalitat que prengui mesures per construir la República, creï i executi les normes i decrets que suposin avançar cap a la seva implementació i l'inici del procés constituent en coordinació amb la iniciativa civil a la qual l'ANC ha de prestar tota la seva col·laboració. Només així podrem actuar com un estat i en conseqüència obtenir el reconeixement internacional que ens ha de permetre la negociació d'Estat a Estat amb Espanya, aconseguir la llibertat dels presos polítics i el retorn dels nostres polítics a l'exili, així com acordar els terminis de la separació amb l'Estat espanyol.

En paral·lel l'ANC, seguint l'exemple de la campanya per la llibertat de Nelson Mandela, impulsarà la difusió internacional de les vulneracions dels drets fonamentals dels presos i exiliats comeses per la justícia espanyola.

L'ANC estarà amatent i exigirà permanentment a les forces polítiques i socials que cal anar implementant la República pas a pas, però sense dilacions. Treballarem, doncs, per mantenir-nos units i actius a tot el territori i col·laborant i treballant per desenvolupar el procés constituent, sense oblidar les tasques d'autocrítica constructiva imprescindible, dels errors que hagin comès polítics i entitats, entre les quals la mateixa ANC, per tal de no repetir errors en el procés d'implementació.

Consideracions i línies mestres per garantir que la repressió no condicioni el Govern ni el Parlament

L'Estat espanyol ha fet ús de la violència i la repressió policial i judicial. Aquesta és la principal estratègia de l'Estat espanyol per aturar la República i, per tant, ens correspon dur a terme totes les actuacions necessàries per garantir que el nostre Govern i institucions actuïn lliurement i defensin sense coaccions la República.

En aquest sentit, considerem imprescindible traslladar als partits el nostre interès i preocupació de la necessitat de garantir que els dirigents independentistes, el Govern i el Parlament puguin actuar, expressar-se i, en definitiva, exercir el seu mandat, lliurement.

Caldrà conscienciar i instar els partits, en el seu cas, a reorganitzar-se de manera que es garanteixi que els seus dirigents, consellers, membres del Govern i diputats no es trobin en una situació personal que els generi un conflicte d'interessos que impedeixi la defensa nítida i incondicional de la República.

El camí internacional

Haver participat a les eleccions del 21 de desembre de 2017 i haver-les guanyat tan rotundament fa que no pugui seguir vigent la inhibició de la Unió Europea i la comunitat internacional (que ho relega a un problema intern de l'Estat espanyol) de totes les demandes de la societat catalana, entre elles, el reconeixement internacional de la nova República. La protecció entre els estats socis de la UE ha de tenir com a límit la vulneració dels drets fonamentals als propis ciutadans pels mateixos estats socis.

Per tant, l'ANC ha d'incrementar i reforçar una campanya amb el focus posat especialment sobre l'opinió pública europea, les seves institucions i els governs dels estats membres. L'altre focus cal posar-lo en països de fora de la Unió Europea on s'han de començar a treballar relacions bilaterals. Internacionalment cal establir comunicació amb institucions de països arreu del món per posar en evidència l'Estat espanyol, el seu totalitarisme i les seves greus mancances democràtiques i fer-lo entrar en contradicció permanent a ulls internacionals i macroeconòmics.

Fins ara, Europa només ha reaccionat sobre la base dels seus contactes polítics estratègics i només ha considerat fer costat als seus socis directes, els estats membres actuals. No oblidem tampoc el paper que tenen els diferents grups parlamentaris europeus i el seu equilibri a la cambra europea. L'ANC ha de potenciar el següent conjunt d'accions específiques per provocar la reacció de les institucions internacionals i denunciar-ne la passivitat o parcialitat quan s'escaigui:

- Establir vincles amb els pobles i les organitzacions socials de la comunitat internacional amb la finalitat d'identificar suports i ser propositius en l'oferta del paper que pot jugar Catalunya com a aliada.

- Seguir amb la línia de treball de difondre als mitjans de comunicació internacional la situació i les aspiracions de Catalunya posant de manifest la impossibilitat de dur a terme aquestes en l'actual marc constitucional espanyol i combatent molt especialment la identificació que sovint es fa, entre alguns mitjans, de l'independentisme com un moviment populista, exclusivament identitari o, fins i tot, insolidari.
- Constituir una xarxa de forces polítiques i socials d'Europa favorable a l'Europa de les nacions i els pobles.
- Posar èmfasi en el paper de les assemblees exteriors com a veu organitzada a l'exterior de la voluntat del poble de Catalunya i les seves aspiracions democràtiques.
- Emprendre totes aquelles accions judicials d'àmbit internacional, o coadjuvar a promoure-les, destinades a garantir els drets i llibertats fonamentals individuals així com els drets col·lectius com a poble.
- Cercar aliances i relacions freqüents amb els eurodiputats i grups que, individualment o de forma col·lectiva, entenen el dret d'autodeterminació dels pobles com un principi bàsic dels drets humans fonamentals i en la seva aplicació basada en principis democràtics sense supeditar-la als interessos dels estats.
- Treballar per establir vincles de suport i solidaritat amb el màxim de forces polítiques europees és tasca que els partits polítics catalans no poden defugir treballant, tots ells, més activament en el sí de les seves respectives famílies polítiques europees o estenent els seus contactes.
- Les eleccions al Parlament Europeu de maig de 2019 han de ser un moment en què el tema català aparegui als programes de les forces polítiques europees sota la forma d'uns punts mínims a favor de l'Europa dels pobles i dels ciutadans.
- Promoure i donar suport a les denúncies davant d'organismes internacionals com l'ONU, el TEDH a Estrasburg i d'altres que puguin defensar els nostres drets i llibertats tan individuals com a poble.

- Reforçar decididament les estructures del Secretariat Nacional orientades a l'acció internacional, dotant-les dels recursos econòmics, tècnics i humans necessaris, en particular pel que fa a la incidència paradiplomàtica i amb vistes a una escalada judicial que només podrà culminar amb èxit en tribunals internacionals.

És previsible que tinguem un nou escenari de confrontació política, tot i haver ratificat la República en les eleccions del 21 de desembre de 2017, on serà necessari que preparem accions específiques i contundents sobre diferents àmbits estratègics per cercar el ressò polític i econòmic en l'àmbit europeu i internacional.

Exigir a la comunitat internacional que no permeti un altre cop d'estat com el que ja hem patit, per tant, s'ha de potenciar la incidència a Europa i el món amb tota mena d'accions que ens permetin estendre i consolidar el reconeixement de la República catalana.

Les demandes de la societat catalana i la nostra convicció democràtica no poden estar condicionades per les actituds ni les manifestacions de la comunitat internacional.